

El tracte dia a dia ofereix moltes oportunitats de conèixer els nostres fills, les seves qualitats, les seves mancances i la seva conducta, i de marcar les normes que afavoreixin el seu desenvolupament. En la societat actual, és majoritari el nombre de famílies en què treballin el pare i la mare, amb la qual cosa, des dels primers mesos de vida, els nens s'estan moltes hores al dia a la guarderia o al col·legi. Per això és fonamental que es mantingui una comunicació fluida i un acord de criteris entre els pares i els responsables dels centres, per avaluar-ne de prop l'evolució i ajudar-los, fixant i mantenint unes normes apropiades i eficaces.

Els requisits principals per al seguiment dels límits marcats són:

① Saber i assegurar-se de poder distingir quan s'han acomplert i s'han intentat acomplir les normes, o no. Aquest control s'ha d'entendre en relació amb l'autoritat legítima dels pares, i s'ha de basar en la proximitat i en la identificació d'aquests com a models per part dels seus fills.

② El seguiment efectiu se'n recolza en el respecte i no implica una restricció innecessària de la seva llibertat.

③ Avui és freqüent sentir a parlar de la desobediència dels fills; és, però, més just, considerar aquest problema al costat de la manca d'autoritat dels pares.

④ Educar els fills comporta exercir l'autoritat; no fer-ho així, no assenyalar els límits apropiats en els primers anys de la seva vida, els deixa desvalguts, desorientats, i dificulta la seva convivència. L'autoritat dels pares ha d'actuar, principalment, mitjançant l'estímul i el reconeixement de les conductes positives, tenint en compte les seves capacitats i valorant la seva persona.

⑤ Perquè resulti realment eficaç, ha de ser moderada, justa i serena. Afecte i autoritat són dos fonaments en

què es recolza el desenvolupament de la personalitat del nen, i crea l'ambient de tranquil·litat i confiança que li ofereix la seguretat que necessita.

⑥ Un altre dels requisits per al seguiment de les normes és la disciplina, perquè és un factor decisiu en l'educació dels nostres fills, que els dona l'habilitat necessària per realitzar qualsevol activitat i els acostuma a acceptar condicionants i millorar la convivència amb els altres.

⑦ També és important la constància per tractar d'aconseguir que les normes s'acompleixin, sempre que les circumstàncies hi siguin les mateixes. Si aquestes canviessin, lògicament, els límits s'haurien de revisar. Si s'apliquen de forma variable, poden generar confusió en els nins. Així, per exemple, si un dia se li prohibeix a un adolescent que surti amb els amics; al dia següent, se li permet de fer-ho; i el tercer, és castigat sense justificació, mai no sabrà el que realment s'espera d'ell.

⑧ Quan sorgeix un problema, convé analitzar els comportaments que es volen evitar o corregir i tractar d'adreçar-los.

DECÀLEG Límits i normes (IV)

L'estat d'ànim dels fills (mal humor, enuig) influeix en la seva conducta, per la qual cosa, moltes vegades, si aconseguim de canviar aquesta actitud, podrem disminuir o solucionar el conflicte.

9 Assenyalar amb claredat les conseqüències que deriven de la ruptura de les normes per aconseguir una disciplina coherent, que desemboqui en l'adquisició de l'autocontrol.

S'ha demostrat que els corrents pedagògics que advoquen per la llibertat sense condicions cometen un greu error. L'absència total d'autoritat en la relació educativa (familiar i escolar) pot provocar en els nins inseguretat, immaduresa afectiva, manifestacions d'agressivitat cap als pares i educadors, menyspreu davant la seva feblesa i un tempteig d'escapar

d'aquesta situació, ja sigui cercant un aferment personal en un altre grup, ja sigui, a partir de l'adolescència, intentant trobar-lo en el consum de qualsevol tipus de substàncies tòxiques. Així mateix, la manca d'orientació durant el seu creixement pot convertir-los en esclaus dels seus mateixos capricis. Convé, per tant, reprendre l'exercici raonable de l'autoritat dels pares que els permeti d'interioritzar unes normes acceptables de convivència i, més endavant, prendre decisions creixentment responsables.

10 Educar amb autoritat no és sempre senzill. De vegades, els nostres fills no entenen les raons del que els manem que facin, però si les hi expliquem i els corregim amb afecte, honestat i justícia, tard o d'hora acabaran comprenent-ho, ens ho agrairan i, fins i tot, ens imitaran quan, al seu propi torn, esdevinguin pares.

